

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

ISBN 978-606-8602-94-3

Pr. Constantin Necula

...CITIRE!

Predici și meditații
la Apostolul de peste an

Scrisori către
Profesorii de Religie

Apare cu binecuvântarea
ÎPS Dr. LAURENȚIU STREZA,
Arhiepiscopul Sibiului
și Mitropolitul Ardealului

Editura Andreiana
Sibiu – 2017

Aici este și cheia pedagogiei participării la viața Bisericii. Nu. Nu-i nevoie să-i agățăm de noi, trolitul plin de nevoi și mereu radar răsfățului nostru, pentru a arăta comunității noastre că suntem buni creștini. Dumnezeu, Care le vede pe toate într-ascuns, vede și privegherile noastre la vreme de boală și emoțiile noastre la școală. Simte și știe că ne iubim copiii. Nu-i vrea abțibildul puterii noastre de convingere. Aici este și misiunea profesorului de religie. În a-i da argumente copilului pentru Duminică, în a-l crește om al Duminicii de fiecare zi. Obosit de multele așteptări ori frustrat că sunt prea puține, copilul de astăzi nu-i altfel decât cel de odinioară ori mai puțin decât cel de mâine. Are nevoie fundamentală să fie iubit. Așa cum este. Ca un om-Duminică, dispus să tragă din inima lui energia talentului său. Ajutați-l să-și găsească vocația, cultivați cu el liniștea Duminicii. Și va fi Duminică!!

Cuprins

Nevoia de mărturisire.....	5
Limitele umanismului european.....	7
Lecția de religie.....	11
Nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine.....	15
Îmbogățiți în toate, ca să facem fapte de dărnicie.....	18
Știu un om în Hristos, care.....	21
...și nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine.....	24
Evanghelia pe care ați auzit-o de la mine nu este după minte omenească.....	27
Însă Dumnezeu, Cel ce este bogat în milă.....	30
Să fii o făptură nouă!.....	33
...fiindcă prin El (...) avem calea deschisă spre Tatăl!.....	36
...fiecăruia dintre noi i s-a dat harul după măsura darului lui Hristos.....	39
...ca fii ai Luminii să umblați.....	42
Îmbrăcați-vă întru iubire.....	44

...întăriți-vă întru Domnul și întru tăria puterii Lui	47
Când Hristos, viața voastră, Se va arăta...	50
Prea degeaba sânge, prea degeaba patimi...	53
Moștenirea sfinților întru lumină...	56
Dintre care cel dintâi sunt eu...	59
Nimeni să nu-ți disprețuiască tinerețile...	61
Ca lucrători împreună cu Dumnezeu...	64
Împlinind sfințirea în frică de Dumnezeu...	67
Despre cucernicie și prigonire...	70
Toate-mi sunt îngăduite, dar nu toate-mi sunt de folos...	73
Dar nu mâncarea ne va pune pe noi dinaintea lui Dumnezeu...	76
Noaptea-i pe sfârșite, apropiatu-s-a Ziua...	79
Pentru că Dumnezeu prevăzuse pentru noi ceva mai bun...	82
Pentru aceea trebuie ca noi să ne ținem cu atât mai aproape de cele ce-am auzit...	85
Să ne apropiem cu încredere de tronul Harului	88

Ca fi ai Luminii să umblați...	91
Câți în Hristos v-ați botezat, în Hristos v-ați și îmbrăcat...	94
Bucurați-vă pururea întru Domnul...	97
Fericit cel ce n-a văzut și a crezut	100
Cine ne va prăvăli piatra de la gura Mormântului?	103
Iisus Hristos te vindecă...	106
Și, în Antiohia, ucenicii au fost numiți pentru prima oară creștini...	109
Oamenii aceștia, care sunt iudei, ne tulbură cetatea...	112
Nu am lăsat deoparte nimic din ceea ce vă era de folos...	115
Fiecare auzea vorbind chiar în limba lui...	118
Ca ei să nu ajungă la desăvârșire fără noi	121
Vă rugăm, pentru Hristos, împăcați-Vă cu Dumnezeu!	124
Iar nădejdea nu ne face de rușine...	127
Robii lui Dumnezeu	130
Râvna pentru Dumnezeu și lipsa de cunoaștere	133
Dar avem daruri diferite	136

Împărțitu-s-a oare Hristos?	139
Cerul cel însuflețit al Împăratului tuturor...	142
Început de an bisericesc sau altfel despre timp	146
Pentru ca lumea să se mântuiască	149
Un gând de început de an școlar...	152
Ca o pescuire minunată, viața...	155
Ci iubiți pe vrăjmașii voștri și faceți bine...	158
Despre smerenia Învierii	161
Sămânța uitată a iertării...	164
Vindecarea demonizațiilor din ținutul Gherghesenilor	167

CEARCĂNE DE GÂND**ARTICOLE ÎN PRESA CENTRALĂ**

Sufletul spitalului...	173
Darul lui Dumnezeu, via Havana...	177
Prima lecție a Postului: iertarea...	183
Cu durere și cu dragoste, creștinilor catolici și protestanți, la vreme grea pentru credință...	187
Hristos și prietenii...	192
Seara Floriilor...	198

Scrisoare către un prieten	201
Cine este Dumnezeu mare ca Dumnezeul nostru?	205
Cei 45.000 și marea mirare națională	209
Sindromul post-Creta	217
Acum oștile îngerești însoțesc lemnul cel cinstit...	223
Floriile, tinerețea Bisericii...	228
Să ne apropiem, purtătorilor de lumină, de Hristos Cel ce a ieșit din mormânt ca un mire...	232
Pentru ce căutați printre morți, ca pe un om, pe Cel ce este întru Lumina cea pururea fitoare...	236
Nevoia de sinceritate	243
Dinamica misiunii cu tineretul	246
Cartierul meu nu avea Duminică	253
Educația tinerilor și educarea noastră pastorală	260
Contemporani cu leproșii	267

DASCĂLULUI DE RELIGIE, CU DRAG...**SCRISORI CĂTRE PROFESORII DE
RELIGIE**

Smerenie, dragoste, atenție, vocație înnoită	285
---	-----

Nu lăsa ora de religie să cadă în capcana autoreferențialului... 290	290
Cum ne educăm să educăm... 295	295
Cultivați curiozitatea și creativitatea... 301	301
Stabiliți mereu ținte de educație credibile... 305	305
Închegați echipe... 310	310
Într-o lume de războaie, fiți pacea copiilor pe care-i creșteți... 314	314
Învățați copiii să cunoască pe Dumnezeu... 317	317
Refuzați ideologizarea pedagogiei voastre... 321	321
Talentul este tragerea de inimă... 325	325

Îmbogățiți în toate, ca să facem fapte de dărnicie...

(2 Corinteni 9, 6-11)

Mi-aș dori ca, atunci când citiți rândurile cuvântului acestuia, să închideți televizorul, mai ales dacă e pe știri, să închideți – cei tineri –, facebook-ul și să deschideți Sfânta Scriptură la cuvântul adresat de Sfântul Pavel locuitorilor din Corint. Textul Apostolului Duminicii acesteia, care se leagă de Pescuirea Minunată (Luca 5, 1-11), începe cu aceste cuvinte: „Cine seamănă cu zgârcenie, cu zgârcenie va secera, dar cine va semăna din belșug, din belșug va secera. Fiecare să dea cum a hotărât în inima lui: nu cu regret, nici din obligație, căci Dumnezeu îl iubește pe cel care dă cu bucurie” (2 Cor. 9, 6-7). Nu, Pavel, Apostolul Neamurilor, nu vobește de vreun acord politic și nici de vreo lege europeană, nu adresează, în numele lui Hristos, nici o cerere ultimativă, cu excepția aceleia care privește părăsirea păcatului. Bogăția pe care am tot visat-o ne-a ajuns din urmă. Avem rafturi

...CITIRE!

pline „de detoate”, călătorim unde vrem, cumpărăm sau ne înrobim câte unui credit cu o ușurință pe care niciodată generațiile anterioare nu au avut-o. Suntem, părelnic, mai bogați ca niciodată. În inima noastră, în schimb, nu mai încap străinii la ananghie, nu mai încap cei flămânzi și însetați, cei care au nevoie de ajutor. Suntem creștini de lux, propovăduind Sfinții Părinți, dar nu le mai trăim viețile. Le apărăm conceptele, dar le uităm mărturia scrisă cu sânge. Ne jenăm să fim creștini care să trăiască după cuvântul Apostolului: „Iar Dumnezeu are puterea să vă facă să prisosiți în orice har, ca să fiți mereu îndestulați în toate și să prisosiți în orice faptă bună...” (2 Cor. 9, 8). Ce am fi fără Harul lui Dumnezeu nu-i greu de închipuit. Vedem mereu cum cad imperii, de toate soiurile, citim adesea despre prăbușiri de oameni care au tot. Nu știu însă de nemurirea dată de Harul lui Dumnezeu. Ceea ce scriu nu este un apel la brațe încrucișate sau lene. Ci la omenia din noi, care este lucrarea Harului lui Dumnezeu în viețile noastre.

Apostolul Pavel scrie: „Cel ce dă sămânță semănătorului și pâine pentru hrană vă va da și vă va înmulți și vouă ce

„ați semănat și va face să crească roadele voastre” (2 Cor. 9, 10). E un îndemn la a înțelege că zdroaba noastră, oricât ar fi de mare, poate fi rodnică numai prin purtarea de grijă a lui Dumnezeu. De aceea devenim penibili când ne umflăm în penele bogăției sau câte unei funcții dobândite după regula lumii, rupte adesea de regula de aur a Evangheliei lui Iisus Hristos. El ne învață că aproapele nostru este cel puțin la fel de important ca noi înșine în logica îmbogățirii în Dumnezeu. Pescuirea minunată ne dovedește aceasta. Cine este cu El în corabie, oricât de mare i-ar fi zdroaba, preaplinul vine prin lucrarea Lui. La porțile României, o mare în furtună. Sus inima, cereți Pescarului minunat să vindece fricile noastre și să ne aducă în năvodul iubirii pradă de preț. Aproapele nostru!

Știu un om în Hristos, care... (2 Cor. 12, 2)

În Duminica Predicii de pe Munte, care amintește despre iubirea vrăjmașilor (Luca 6, 31-38), textul Apostolului (2. Cor. 11, 31-33, 12. 1-9) ni-l aduce dinaintea sufletelor noastre pe Pavel, Apostolul Neamurilor. Întregul text este despre „dacă ar fi să mă mândresc...”. Iar Pavel avea de ce. Este singurul dintre Apostoli pentru care Hristos Domnul lucrează după Înviere strașnic, aducându-l din grupul celor care ucideau creștinii în grupul celor care-i nasc din nou, prin Taina Botezului; din grupul prigonitorilor, în grupul propovăduitorilor Împărăției Cerului. Răpit pe Drumul Damascului de lucirea fără seamăn a Dumnezeirii, orbit de ea (Faptele Apostolilor cap. 9), prigonitorul se transformă în propovăduitor și își află sfârșitul ca martir. În el par că sunt vii doi oameni: cel răpit la cer, care aude cuvinte de nedescris și de neîngăduit omului să le rostească și pământeanul Pavel, cel care ne lasă cuvinte a căror rostire ne luminează în Evanghe-

lia lui Hristos. Rostește adevărul când pomenește marele Har al lui Dumnezeu ce-l însoțește mereu, ca și atunci când amintește de „spinul în trup” (2 Cor. 12, 7) ce-l ține întru smerenie, legat de mila lui Dumnezeu. Personalitate complexă, Saul din Tars devine, în harul voii lui Dumnezeu, Pavel, Apostolul lui Iisus Hristos. Cel care se laudă cu slăbiciunile lui ca să rămână peste el puterea lui Hristos, zicând: „Deci mă bucur în slăbiciuni, în greutate, în prigoane și strâmtorări, pentru Hristos: când sunt slab, atunci sunt tare.” (2 Cor. 12, 10). Lecția unei astfel de lecturi nu e greu de înțeles. Când ești omul lui Dumnezeu, cu adevărat, trebuie să fi pregătit de prigoane și strâmtorări și greutate, lucrând mântuirea în Harul și mila lui Dumnezeu. Hristos nu a venit să propovăduiască un creștinism de lux, căldicel, în care să ni se cuvină ceva. A venit, ca Dumnezeu Întrupat, pentru a dărui firii umane puterea îndumnezeirii prin împreună-lucrare cu Dumnezeu. Nu. Nu este un simplu transfer de putere, cum i-am spune în limbajul politic al lumii moderne. Ci este un dar adânc, vrednic de lucrat pentru el.

De aceea cei care cred Biserica fri-coasă ori cu nevoi de cosmetizare, ca să

dea bine prin sondaje, se vădesc a nu ști nimic despre creștinismul pe care-l trăim. Nu pentru astfel de „targeturi” inutile și stupide Biserica trăiește și respiră, ci pentru mântuirea celor care o constituie, legați de Capul ei, Care este Hristos. Iar Domnul, prin propria viață și prin exemplul Apostolilor, nu ne vrea vedete de conjunctură, în sondaje preplătite sau în tabloide guralive, ci pur și simplu ne vrea oameni! Și cei care trăiesc acest adevăr știu: „Când sunt slab, atunci sunt tare”!

...și nu mai trăiesc eu,
ci Hristos trăiește în mine

(Galateni 2, 16-20)

Este Apostolul Duminicii acesteia, dedicate Părinților de la Sinodul VII Ecumenic, apărător al Icoanei, cel mai adânc gând despre împlinirea, în Hristos, a firii umane. El ne aduce aminte că limita superioară a nevoinței creștine este Hristos, venit să ne ajute să murim față de Lege ca să trăim cu Dumnezeu (Gal. 2, 19). Să trăim cu Dumnezeu este modul prin care răspundem Domnului la chemarea Sa de viață, la exercițiul învierii pe care ni-l pune la îndemână, în fiecare zi. În ce mod? Să ascultăm pe Sfântul Ioan Gură de Aur: „Știu și eu! Nu-i timp de prigoană, dar timp de mucenicie este! (...) Nu te prigonesc oamenii, dar te prigonesc demonii! (...). Au stat aceia nedoborâți în fața unor dureri de nesuferit, biruie și tu gândurile cele păcătoase și rele ce gâlgâie în inima ta! (...) Acum nu avem de luptat cu sângele și trupul, ci cu începătoriile, cu stăpâniile, cu stăpânitorii întunericului

...CITIRE!

acestui veac, cu duhurile răutății (...). Cumplit este jarul cărbunilor, dar mai grozav e jarul poftelor! Niciodată nu încetează războiul acesta!” (din vol. *Predici la sărbători împărătești și cuvântări de laudă la sfinți*, 1998, p. 488-489). Cât de adâncă este această realitate propusă de Arhiepiscopul de odinioară al Constantinopolului Bizantin. Ne dovedește în ce mod, una cu Hristos înseamnă răstignit cu El pentru fiecare biruință ce o prăznuim ca oameni. Ne îndeamnă să vedem, cu luciditate, în ce mod mila lui Dumnezeu se face viață în noi, mântuire și Har. Pavel, Apostolul lui Hristos, îndeamnă poporul din Galatia să învețe că „nimeni nu ajunge drept prin faptele Legii, ci prin credința în Iisus Hristos” (Gal. 2, 16), într-un echilibrat exercițiu de colaborare cu Dumnezeu în ce privește înveșnicirea omului.

Zilele noastre încearcă, amarnic și cu rezultate, să ne dezvețe de împreună-lucrarea cu Dumnezeu. Credem că suntem puternici, că putem orice și că ne este îngăduit orice. Părem, în viața noastră personală, asemenea unor oameni care merg pe stradă, în zori de zi, vorbind cu voce înaltă, fără să le pese de odihna bătrânilor ori a bolnavilor, fără să pri-